

[Thestrup.]

siges her, at det er forkert. Boligspørgsmålet bliver mere og mere brændende, og enhver udsættelse af dets løsning er farlig.

Må jeg så samtidig fremhæve, at boligspørgsmålet er jo ikke huslejespørgsmålet alene. Huslejespørgsmålet er et enkelt led i det store spørgsmål. Lige så vigtigt er spørgsmålet om byggeriet, og hertil kommer yderligere spørgsmålet om finansiering, om renten, og her har vi jo i de sidste dage ved obligationskursernes fald set noget, der ikke er så forfærdelig morsomt.

Endvidere kommer spørgsmålet om udflytning fra hovedstadsområdet til, et problem, der, når alt kommer til alt, spiller en meget stor rolle. Den, der ikke kan få lejlighed, og den, der har en dårlig lejlighed, skal tænke på, at hans muligheder for at få en god lejlighed, en ordentlig lejlighed, forringes, hver gang vi lægger en ny statsinstitution i hovedstaden, mens de forbedres, hver gang statsinstitutioner eller industrier flyttes ud.

Der er også spørgsmålet om arbejdskraft. Den højtærede boligminister skrev for nylig, at den 15. januar i år var forholdet det, at der var en større ledighed mellem murerne i de områder af landet, hvor byggeriet ikke var under restriktioner, hvor der ikke var huslejestop, end i de andre områder. Efter det, der foreligger for mig, er den højtærede boligministers oplysning rigtig, for så vidt de gælder den 15. januar 1964. Men forholdet er helt anderledes, når man ser på det i den følgende periode.

For den 22. januar foreligger der for mig oplysning om, at der da var 678 ledige i de regulerede områder — eller 10 pct. — mod 387 i de uregulerede områder — eller 8,8 pct. Den 29. januar: 608 ledige i de regulerede områder — 8,9 pct. — 245 ledige i de uregulerede områder eller 5,6 pct. Den 5. februar: 628 ledige i de regulerede områder — 9,2 pct. — og 272 ledige i de uregulerede områder eller kun 6,2 pct. Den 12. februar: 610 ledige i de regulerede områder — 9 pct. — og 189 ledige i de uregulerede områder eller kun 4,3 pct.

Altså, så vidt jeg kan se, foreligger der en klar påvisning af, at i de områder, hvor byggeriet er reguleret, er arbejdsløsheden større, er ledigheden større, noget, der

også synes at vise mig — og det må det vel gøre for de fleste — faren ved at fortsætte med disse reguleringer, der ikke alene betyder et mindre byggeri, men også ledighed inden for arbejdskraften.

En forsigtig økonomisk politik, så renten falder, en forbedring af trafikforholdene i de mindre tæt bebyggede dele af landet, så at industrien flytter ud, og udflytning af statsinstitutioner i det omfang, det er muligt, vil hjælpe på boligpresset i hovedstadsområdet. Sammen med en gradvis frigivelse af byggerestriktionerne og en gradvis frigivelse af huslejerestriktionerne vil det muliggøre boligspørgsmålets fornuftige løsning. Og så vil jeg gentage: boligspørgsmålet kan ikke løses uden ofre. I det folketing, der kommer ind efter valget, bliver man nødt til at finde hinanden i dette spørgsmål.

Efter disse almindelige betragtninger vil jeg gerne sige et par ord om selve det fremsatte lovforslag; enkelthederne er det jo ikke meningen at behandle ved første behandling.

For det første: der foreslås en udsættelse af revisionen af huslejeloven med 1 år. Det har jeg sagt min mening om.

For det andet: der foreslås en lille udvidelse af antallet af de kommuner, der fritages for huslejestop, kommuner med 9.000 indbyggere imod nu dem med 6.000 indbyggere. Kredsen af kommuner, der har adgang til med to tredjedeles majoritet i kommunalbestyrelsen at ophæve huslejestoppet, foreslås udvidet fra kommuner med under 20.000 til kommuner med under 30.000 indbyggere. Derimod har vi kun den indvending, at man kunne og burde gå videre, og at en videreførelse ville kræve visse regler mod misbrug.

For det tredje: opsigelsesforbuddet ændres lidt, idet kommuner med under 9.000 indbyggere i modsætning til nu kommuner med under 6.000 indbyggere kan ophæve det eller gå over til anvendelse af huslejelovens regler i § 64, stk. 2-4, reglerne om 1 prøveår og 4 års uopsigelighed. Hertil har vi samme bemærkning som til det punkt, jeg lige har nævnt.

For det fjerde: der sker en ændring af reglerne om modernisering, idet huslejenævnet skal kunne modsætte sig det, ministeren i sin fremsættelsestale beteg-